

Челеби.¹⁾ Пътешественици въ турско време редко и въ кратък споменуватъ за гр. Русе.²⁾

При постройката на кейовата стъна на русенското пристанище, презъ 1911 г. билъ регулиранъ високиятъ бръгъ подъ устието на р. Ломъ, подъ градината на офицерския клубъ. Въ равното място, между р. Дунавъ, високия бръгъ къмъ р. Ломъ и зданието на митницата, виждаха се прѣди регулацията основи на една малка сграда (широка 4 и дълга 7 м.), нарѣчена „римска баня“. Отъ нея сѫ били вадени четвъртити тухли съ печата на първия италиянски легионъ (*Legio prima Italica*).

При регулацията, намѣрени били между банята и устието на р. Ломъ, основи на друга сграда, която била 8 м. дълга и 6 м. широка. Между двѣтъ сгради били намѣрени нѣкои отъ милиарните камъни,³⁾ капители, украсени съ акантови листя, стрѣли и човѣшки главички, гюлета отъ камъкъ и двѣ мраморни плочи съ турски надписъ. Тукъ било открито подземие съ посока отъ офицерския клубъ къмъ Дунава. Подземието било 1·20 м. широко и съ каменни стълби, широки 0·80 м. Въ стрѣмния бръгъ подъ клуба били открити нѣколко свода и погребъ съ сводъ; той ималъ една вратичка. Ширината на погреба била 3 метра; той билъ съграденъ отъ дѣланi камъни (бѣли). На западъ отъ клуба, къмъ устието на реката Ломъ, били открити зидове съ четвъртити дупки отъ изгнили греди

При уравняване на градината около клуба сѫ били намѣрени нѣколко камъка съ латински надписи (единъ цѣлъ и нѣколко отломъка). Единъ отъ тѣхъ е зазиданъ въ резервоара на сѫщата градина.

Освѣнъ това били открити основи на една джамия източно отъ клуба. Евлия Челеби, който е пѫтувалъ презъ българските земи презъ срѣдата на XVII вѣкъ, споменува, че въ Русенската крѣпост имало и единъ мюсулмански храмъ.

При постройката на пристанището сѫ били открити и съборени крѣпостните зидове, до 10 м. високи надъ нивото на Дунава, които сѫ били засипани въ склона на терасата подъ воения клубъ; отъ части сѫ запазени по пѫтя задъ митницата къмъ клуба.

По свѣдѣние отъ г-нъ полковника Ханджиевъ, въ крѣпостния зидъ, при горния му край, е имало малки стражарници за по единъ стоящъ стражаръ съ коридорчета за влизане отъ крѣпостта; тѣ сѫ били постлани съ камънни плочи, които сѫ били изтрити отъ стоеене на

1) Периодическо Списание XXI. стр. 654—655.

2) Напр., Станиславъ Михайловски (1788 г.), Никола Ернестъ Клееманъ (1768 год.) и други.

3) Извѣстия на Варненското Археологическо дружество, V. стр. 3—4 фиг. 1.